

ה"ט 39689/08/21 - אביבה הרשקו נגד יוסף ענבתאוי

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 39689-08-21 הרשקו נ' ענבתאוי

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה, סגנית הנשיאה

המבקשת: אביבה הרשקו

נגד

המשיב: יוסף ענבתאוי

החלטה

בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

במועד הגשת הבקשה לא ניתן צו במעמד צד אחד וביום 25/8/21 התקיים בפניי דיון במעמד שני הצדדים.

המבקשת טוענת, בין היתר, כי מדובר בסכסוך שכנים וכי המשיב תוקף אותה, מגרש אותה כאשר היא עולה במדרגות, שם מצלמות במדרגות, ורמקול המשמיע קולות של ירי על מנת להפחידה. עוד הועלו טענות ביחס לבניית מרפסת וגגון, דפיקות על הדלת של המשיב על ידי המשיב בעצמו בעת שהיא עוברת שם, קללות, אלימות ועוד.

ב"כ המשיב טוענת כי הבקשה הינה מופרכת וחסרת בסיס וכי לא אירעה הטרדה מאיימת בעבר ולא תתקיים כזו בעתיד וכי המבקשת היא שמטרידה את המשיב ואת בני משפחתו, כאשר עוברת ליד דלת ביתו מצלצלת בפעמון והולכת, שורטת את רכבו ומטרידה את אשתו של המשיב במקום עבודתה בגן הילדים לעיני ילדי הגן.

עוד עלה במעמד הדיון כי בין הצדדים התקיים הליך קודם אשר ביום 15/2/21 ניתנה בו החלטה על ידי כב' השופטת ג'ובראן - מילר אשר עמדה בתוקפה למשך 6 חודשים ועם סיומה עתרה המבקשת בבקשה החדשה שבפניי.

פרט לצדדים לבקשה לא הובאו עדים או ראיות נוספות.

לאחר שעיניתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת - להידחות.

להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב

- 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתיהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

מן הכלל אל הפרט

מהבקשה ומהטיעונים שנשמעו במעמד הדיון עולה כי מדובר בטענות הנוגעות לאירועים שאירעו בחלקם לפני שנים

עמוד 2

רבות ואינם יכולים להוות בסיס לבקשה מסוג זה. עוד הועלו טענות באספקטים נלווים רבים החורגים מהמסגרת הדיונית הנדרשת להליך זה.

מרבית טענות המבקשת הינן טענות שמקורן בפעולות נטענות שבוצעו לפני שנים או בפעולות זהות לאלה שהיוו בסיס למתן הצו בהליך הקודם כעולה ממוצג נ/1.

טענותיה של המבקשת בפניי היום, הגם שנשמעו באריכות ובאורך רוח, חזרו על עצמן ועל טענות קודמות ולא היה בהן לבסס מסד עובדתי חדש אשר מצדיק מתן צו פעם נוספת. ככל שמדובר בנושאים חדשים ממילא לא עלה בידי המבקשת לתמוך טענותיה בראיות כלשהן לרבות עדויות שכנים או כל ראייה אחרת שהיתה פתוחה בפניה הדרך להביא, ככל שהיתה מוצאת היא לנכון.

לגופו של עניין לא מצאתי כי עלה בידי המבקשת לעמוד בנטל ההוכחה הדרוש לעניין מתן הצו המבוקש בשים לב ליסודות הקבועים לביסוס הצו.

יתרה מכך: גם אם הייתי נכונה לקבוע כי האירוע נשוא הבקשה עולה כדי הטרדה מאיימת - נתון שלא מצאתי לקבוע - הרי שמדובר בהטרדה מאיימת שאירעה בעבר.

לא עלה בידי המבקשת לבסס באופן הנדרש את החשש מפני נקיטת אלימות פיזית מצד המשיב כלפי המבקשת או נקיטת אמצעים שיש בהם כדי להוות הטרדה מאיימת כמשמעה בחוק וזאת בייחוד בשים לב ליסוד הצופה פני עתיד (השוו בעניין זה: ע"ש (ב"ש) 1506/09 עו"ד מועלם נ' עו"ד גלבע, פורסם בנבו, פסק דין מיום 19/3/09).

המבקשת לא הצביעה על חשש קונקרטי צופה פני עתיד והדברים נותרו כלליים ועמומים.

אין באמור כדי לבסס קביעת ממצא בדבר קיומו של חשש סביר כי המשיב ינקוט בפעולות המהוות הטרדה מאיימת והדברים שנרשמו מפי באת כוחו לפרוטוקול הדיון מדברים בעד עצמם.

סוף דבר

משלא עלה בידי המבקשת לעמוד בנטל ההוכחה, דין הבקשה - להידחות.

אפשר ויש טעם בטענות המשיב ביחס להוצאות שנגרמו במסגרת בקשה זו אשר בעיקרה כאמור מצאתי כי היא חוזרת על בקשה קודמת.

יחד עם זאת לאחר ששקלתי בדבר ובשים לב לאופי ההליך - אין צו להוצאות בבקשה זו.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אלול תשפ"א, 25 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.